

MARIANA MICHALSKÁ

VYDALO MEA2000 o. z.
© Všetky autorské práva sú vyhradené
ISBN 978-80-560-0410-4

Mariana Michalská

ZÁPISKY ZO ŠKOLSKÝCH LAVÍC

MARKY MRKVOVEJ

Korektúra: Kitlei Karol, Rigó Ladislav

Edícia: MEA 2000 o. z. - Mladá Éra Autorov nového tisícročia

Rok vydania: 2021

© Autorské práva vyhradené

ISBN 978-80-560-0410-4

Pod'akovanie

„Ďakujem Tami Smikovej, Zuzanke Smirovej, môjmu priateľ'ovi, mojim det'om Mirkovi a Carolinke, mojim rodičom a známym a hlavne mojej úžasnej profesorke slovenčiny Beatke Šarlinovej, ktorá to so mnou začala už na strednej.

Ďakujem, že ste mi verili a podporovali v tvorbe. Bez Vás by som to nedokázala.“

Ďakujem

OBSAH

Úvod	6
2. september 1990	8
3.september 1990	10
29. október 1990	14
23. december 1990	18
8. január 1991	20
9.máj 1991	23
2. september 1994	27
16.september 1994	29
10. december 1994	32
15.január 1994	34
23. február 1994	35
3. marec 1994	36
19. júl 1994.....	37
20. júl 1994.....	38
25. júl 1994.....	40
29. júl 1994.....	41
Milénium 2000	44
30.jún 2000	49
3. september 2000	54
10.október 2000.....	55
22.november 2000.....	59
Víkend	61
Víkend 2	62
31.december 2000	64
3.január 2001	66
15.január 2001	66
20.január 2001	67
31.január 2001	68
3.február 2001	69
1.máj 2001	70
12.máj 2001	71

21. mája 2001.....	72
25.máj 2001	73
28. máj 2001.....	74
5.júna 2001	75
12.jún 2001	77
23.jún 2001	78
Prázdniny.....	79
2.september 2001	81
6.september 2001	82
17. september 2001	83
24.september 2001.....	84
15.marec 2001	85
30.jún 2001 – rozlúčka	86
Doslov.....	87

Úvod

Ahojte, volám sa Marka Mrkvová, inak Mária Mrnčáková. Prečo Marka Mrkvová? Nuž preto, že, akoby som to povedala slušne, som ryšavka. Spolužiaci ma tak začali volať už vo škôlke. Tam som bola len mrkva. Na škole mi pribudlo celé meno- Marka Mrkvová. Hnusáci jedni! Si myslia, že ma naštvú? Inteligenti!

Spočiatku som sa na to aj hnevala. Lenže po čase som zistila, že to je voda na ich mlyn. A prišla som na to, že najlepšia pomsta pre nich bude, keď o nich napíšem knihu. Nech sa celý svet dozvie, čo sú to za experti. A tak som tu. Však uvidíte sami, akí sú to exoti. Ja ich teraz časom vnímam ako „prírodné živly.“

No teší ma, že keď si toto prečítajú, uvidia, ako som ich vnímala ja. Celé roky posmievania a robenia napriekov.

Grázli! Si mysleli, že sa im to prepečie? Túdle! Nenechám sa
predsa urážať celý život. Škoda, že som sa pre písanie o nich
nerozhodla skôr, ale verím, že aj ich deti sa takto dozvedia,
čo boli ich drahí ocinkovia za čísla.

Teraz sa už nehnevám, teraz sa už len smejem na tom, ako
ma to vtedy rozčuľovalo. Tak sa zasmejte aj vy. Verím, že
s chuti.

2. september 1990

„Zajtra začína tvoj prvý deň v škôlke.“ - povedala v predvečer školského roka mama.

„Tešíš sa?“

Zbytočná otázka. Ukážte mi decko, ktoré sa teší do školy, čo do škôlky!

„Áno, mami.“ - odpovedala som poslušne.

„To ma teší.“ - povedala mama s úsmevom.

„Tak teraz pekne spinkaj, nech si ráno čerstvá ako rybička.“

Ha, že spinkaj. V bruchu mi poletovali mušky a motýliky zo strachu pred zajtrajškom. Ktovie, ako ma prímu moji súputníci na ďalšie roky životom. Popravde, nerobila som si žiadne ilúzie. Ľudia si ma obzerali ako škriatka Pumukla z rozprávky. Bola som ryšavka. Ako Anna zo Zeleného domu.

Mimochodom moja najobľúbenejšia knižka. Mama mi ju poctivo každý deň čítala a ja som sa do Anny a jej dobrodružstiev úplne zamilovala. Predstavovala som si, že som ona, že žijem v krásnom dome obklopená prírodou, že mám kopec kamarátov alebo aspoň jednu kamošku na celý život...

Poviete si, že trojročné dieťa tomu ešte rozumieť nemohlo. Chápala som to ako príbeh niekoho, koho život sa mi páčil. Možno ako dievčaťa, ktoré sa aj napriek problémom dostalo tam, kde vždy túžila. A ja som sa práve rozhodla, že budem taká ako ona.